

SZERKESZTŐI HÍRDA

Belmagyar-utca 27-dik szám, hová a lap szellemi részét illető közlemények czimzendők.

AZ „ELLENZÉK” ELŐFIZETÉSI DÍJA:

Egész évre 16 frt. vagy 32 korona. Negyed évre 4 frt. vagy 8 korona. Félévre 8 frt. vagy 16 korona. 1 óra 1 frt 50 kr. vagy 3 korona.

Egyes szám ára 5 kr. vagy 10 fillér.

Megjelenik mindennap, kivéve a vasár- és ünnepnapokat. Kéziratok nem adnak vissza.

ELLENZÉK

POLITIKAI ÉS TARSADALMI NAPILAP.

KIADÓ-HIVATAL:

Kolozsvárt, Belközép-utca 33. szám.

HIRDETÉSI DÍJAK:

Egy centimetryni tér ára 4 kr. Gyárosok, kereskedők és iparosok árkedezményben részesülnek. Reklam sora: 1 frt. Bélyegilleték minden hirdetés után 30 kr.

Nyilttéri cikkek:

garmand sora után 20 kr. fizetendő.

Nagybőjt elmékedés.

A naptár ugyan a nagybőjt időszakát mutatja, a politikai életben, s főképen a parlamentben egészen farsangias jelenetek folynak le, még pedig elég sűrű egymásutánban.

Ami, a kik a parlamenti élet-től elég nagy távolságban élünk, felhasználhatjuk az alkalmat egy kis bőjt elmékedésre.

Hogy mik a mi speciális magyar és nemzeti bajaink, az ma másodrendű kérdés.

Elmulasztottuk a legutóbbi választások alkalmával a mai többség győztes megbuktatásával magunkat egy végzetes rendszertől megmenteni, s ezzel megpecsételtük ismét hosszú időre sorsunkat.

Most utólag hiába való minden megbánás és évelődés, nem használ az már semmit. Ahogy imét az ágyat megvetítettük magunknak, úgy fogunk abban aludni.

Ahogy a mult választásoknál nagy többséggel a korrupció és hazafiatlanság magvait ismét elvetettük, olyan lesz az aratásunk is, s annak méreggyümölcseit fogjuk élvezni.

Hisz a magyar nemcsak a más, de már a maga kárán sem tanul s ezért nemzeti gyarlóságunknak el kell viselni a következményeit. . .

Tehát nem belbajaink és gondjaink lebegnek most szemünk előtt, hanem az a retentó bizonytalanság, mely az állig fölfegyverkezett minden órában harcra kész Európában mindent lenyűgözve tart.

Mert nem ok nélkül tart ez a vég nélküli készülődés. Minden hír, mely a fehér rabzolgák birodalmából érkezik, minden jel arra mutat, hogy a cszár tovább nem várhat.

Az a fojtó légkör, mely a bel-elgületlenség forrongó kráteréből folytonosan kivetett nihilizmus és kétségbeesés miazmáival van telítve, már elviselhetetlenné lesz a minden oroszok szívtelen zsarnokának, kinek borzalmas látományait a birodalmában dúló éhínség rémjelenetei még elviselhetlenebbé teszik.

Az oly kormány, mely minden isteni, emberi és népjogi törvény láb-

bal tiprásával orgyilkosságokban keres már menedéket, mely békés szomszédjai területeit kémek, orgyilkosok s bujtogatókkal árasztja el, melynek minden szava és ígérete hazugság és képmutatás, mely sere a saját, sem más néppel szemben nem képes becsületes politikát űzni, mely csak a civilizáció behatásaitól gondosan elzárt kínai falak közt a legiszonyabb barbárság sötétjében képes egyedül magát fenntartani: az az orosz kormány tovább nem várhat, mert különben népeinek közelkeseredése romjai alá temeti őt.

S ez a végzetes ami helyzetünkben, hogy monarchiánk minden türelmességes békésolvargása daczára kénytelen lesz a haláltáncra való fölhívást elfogadni

S ezt tudva, kétszeres aggodalom szállhatja meg a gondolkozó hazafit, hogy milyen körülmények közt, mily hangulatban találandja ez okvetlen kitérő félben levő veszély nemcsak a magyart, hanem e monarchia minden népét.

Minden téren csak az elégtelenség sivár képével találkozunk, egyik nép sem lelkesedik a mai kormányrendszerért, kivéve a két kormány író és szavazó kitarítottjait; — a vallás, vagy nyelvben rokon fajok szinte óhajta várják az orosz „megszabadító” (1) betörését, hogy pusztítani segítsenek a saját hazájukat a szabadságukat kiirtani akaró zsarnokoknak.

Azonfelül itt az éhező szocializmus, mely szintén a kűtött válság nehéz óráiban készül fölútni hydrafejeit, s mely egynaga többet számílt már monarchiáukban is, mint a hármass szövetség összes katonái.

Szóval a külpolitikai helyzet fölföl való elmékedés elég szomorú és sivár képét mutatja annak a közállapotnak, mely Európa összes államai felett lebeg, s a melyből előbb-utóbb kitörhet a rég lappangó katasztrófa.

Politikai hírek.

A király Aradon. Az idei nagy hadgyakorlatok — jelenti tudósítónk — a hetedik hadtest területén lesznek. A helyet még nem állapították meg, de valószínű, hogy Arad-

megyében, Pankota és Gurabonc közt le z. A temesvári hadtestparancsnokság tudakozódott az aradi ezrednél, hogy a király számára meg lehetne-e kapni Aradon ugyanazt a lakást, a melyben 1884-ben lakott. A város polgármestere az ezredparancsnok kérdésére azt felelte, hogy a városháza emeletét most is be lehetne rendezni lakásnak a király számára. A tudakozásból azt következtetik, hogy a király Aradra készül, a mit a vértanú-szobor felállítására óta nem igen remétek az aradiak.

Titkos értekezlet. A cszáról legutóbb titkos értekezlet volt, melyben Gurko tábornok, Dimitrijev ezredes és Lobanov ezredes, attachejával Zujeva őrnagy, résztvettek. Ez alkalommal a Visztula területén foganasítandó katonai területi változásokról és fontos családi ügyekről volt szó. E tanácskozások eredményét Gierz külügyminiszter visszatérése után fogják közzétenni. A minisztert április 8-ra várják ide.

Kilépések a szabadelvű pártból.

Budapest, márcz. 20.

A B. H. írja:

A szabadelvű párt régi belső viszályait kétségkívül bomlászhoz — vagy mint Pongrácz gróf mondta sóhajta: katasztrófához — viszi a kormány egyházpolitikája. Akutá tette a villongást s a szétfutást legutóbb is az Asbóth-Tisza ügy, mely Tisza Kálmán csufos vereségével s a Tisza-klíkk nagy elkedvetlenedésével végződött. Nagyon zokon veszik Wekerlétől, hogy Tiszát oly rideg, száraz formában szolgáltatta ki, s ugy tartózkodott minden kissé meleg szótól, mint ha még fokozni akarta volna a pörül járt államférfi ellenségeink örömet és diadalát.

Az Asbóth leleplezése és Wekerle megérősítő nyilatkozata óta még nagyobb az elhidegedés a szabadelvű pártban a polgári házasság barátai s ellenségei közt. Wekerle eddig is csak úgy tudta az elégedetlenséket a pártban tartani, hogy azt mondogatja nekik: ha lesz is valami a polgári házasságból, az olyan lesz, mely nem ártkozik semmiféle vallás hitelvéibe.

Most tehát várják a javaslatot s azonnal kilépnek, ha a polgári házasság kötelező formáját választják. Ambar könnyen meglehet, hogy a széttobbanás hamarabb is megtörténik.

A kilépni készülő, a már kiváltakkal a következők: Beles János, Drescher Ede,

Lehoczky Egyed, Schwicker Henrik, Sporzon Ernő, Förster Ottó, Latinovics Ernő, Péchy Tamás, Pongrácz Károly gr., Sigmond Dezső, Szapáry Gyula gr., Szapáry László gr., Szily Pongrácz, Sztáray István gróf, Vitorizs Miklós, Bornemisza István, Kobek István, Franciscs Norbert, Asbóth János, Atzél Béla báró, Huszár Károly báró, Kammerer Ernő, Kemény János báró, Léway Antal, Antunovits József, Csáky Kálmán gróf, Óváry Ferencz, Ürményi Bernát, Antal Gyula, Kemény Endre báró, Csigó Pál, Kubina József, Tóth Aladár, Zmertič Iván, Bobula János, Neiszidler Károly, Todor József, Balás Antal, László Mihály. Számszerint 40.

Ezeket kívül többen a purosok közül kétesek. De az említettek nagyrésze kötelező nyilatkozatot tett, vagy azt tartják rólok, hogy annak idején kilépnek. De még ezeken kívül is van elég képviselő a szabadelvű pártban a kik választóinak reverzálist adott.

A föltétlen Tisza-pártiak a polgári házasság mellett fognak szavazni. Ezek:

Belitska Béni, Bethlen Ödön gróf, Darányi Ignác, Horváth Béla, Mikó Árpád, Mohay Sándor, Perczel Dezső, Perczel Béni, Sreter Alfréd, Csávássy Béla, Papp Géza, Pulszky Ágost, Schreiber Frigyes, Véghő Gellért, Apáthy Péter, Beöthy Algernon, Beöthy László, Kabos Ferencz, Klobusinczy János, Mo'nár Antal, Szabó Imre, Dókus Ernő, Radvánszky György, Csernátony Lajos, Jókai Mór, Podmaniczky Frigyes báró, Dániel Gábor, Markovits Iván, Földváry Elemér, ifj. Szász Károly, Szunyogh Szabolcs, Degenfeld gróf, Mikszáth Kálmán, Tisza László, Tisza Lajos gróf, Tisza István és Tisza Kálmán stb.

Veltük tartanak a purosok közül Ambrozy Béla báró, Földváry Miklós, Prileszky Tádé és talán Tibád Antal. Arra az esetre, ha Wekerle a nemzeti párttal fuzionálna, a Tisza-pártiak elszánták magukat arra is, hogy megtartva a szabadelvű párt nevét — külön ellenzéket csinálnak.

Márczius 15. a vidéken.

(Saját tudósítónktól)

Márczius 15-dikét nagy fényvel ünnepelték meg Zilahon ezen évben is. Az ünnep rendezését a zilahi daloskör vette a kezeibe, mely a többi egyleteket is bevonta a hazafias munkába s ennek tulajdonítható, hogy az oly szépen sikerült. Az ünnep két részre volt osztva, nappali és estéli programra.

rammal. A nappali ünnep, mivel igen szép idő kedvezett, kicsalta az egész várost a piacra, és hol minden rendű és rangú férfiak és nők beláthatatlan sokaságban tolongtak.

A gyűlekezés a ref. főgymnasium udvarán történt s az ünnep kezdetét ágyuk dörgése jelezte.

A nagy közönség innen a tűzoltó bandával az 1848. márcz. 15-diki zászlóért indult, a hol a zászlóbontáskor a cz. 61. Ödön, városi h. aljagyzó beszélt lelkesen. A zászlós menet perczről-perczre szaporodott, a míg a ref. templomhoz érkezett.

Az istentiszteletben résztvettek az iskolák növendékei szintén zászlókkal az egyletek és testületek nagy számban. A dalkör alkalmi éneke után Kónya László ref. lelkes mondott gyönyörű imádságot, melyekben, szép gondolatokban gazdag volt. A derék daloskör éneke után az óriás közönség a városháza elé vonult, a hol a fellobogzótt erkélyről Boér Miklós, lapunk munkatársa, beszélt nagy hatással s mindegyre megújuló éljenzések közt.

Boér M. beszéde végén — a polgárság közönségére — felkérte a jelenleg körülbeendő időző Szemere Huba orsz. képviselőt, hogy a márcziusi nagy eszméről ő is tartson beszédet.

Szemere H. engedve a fölkérésnek, az erkélyre lépett s szépen átgondolt beszédében fejtegette a szabad eszmék hatalmát. Beszéde nagy hatást keltett. Döbő 80 terítélt bankett volt, melyen felköszöntöket mondtak: Szemere Huba orsz. képviselő, (a város és kerület választóira), Petri Mór szerkesztő Szemere, Dóza Elek vármegyei főlevéltárnok Kossuthra, Matolcsay K. a szabadság, testvériség és egyenlőség nagy eszméire, Szemere H. Dobay A.-ra, Csetnek J. Kossuthra, Boér M. a tűzoltókra stb.

A bankettől az ünnepi közönség údvölz táviratot intézett Kossuth Lajoshoz. A nap délutánján az iskolák keblü ünnepre osztott szét a közönség egy része; de bizony nagyobbára banketkezett vig kedvel az alkonyi óráig. A bankett oly kitűnő volt, hogy az dícséretre válik Kónya Miklós derék vendéglőstünknek, ki valóban kitett magáért pompás magyaros konyhájával és jó boraival.

Este 7 órakor kezdődött a hangverseny, melyen a Szabó Lajos énektanító kitűnő vezetése alatt működő daloskör több alkalmi hazafias dalt énekelt, Dr. Németh Gyula tanár eszmékben gazdag felolvasást tartott, — Faluvégi Erzsike k. a. nagy hatással szavalta Szász Károlynak „A bujdosók hajója” (1849) cz. szép költeményét, Csetnek Lila k. a. pedig Tompa Mihály „Pusztán” című költeményének előadásával aratott tapsokat. — Székely Ödön, főgymn. tanár Boér Miklós-nak „A szabadság ünnepén” című alkalmi költeményét szavalta el, melylyel a közönséget egészen elragadta.

AZ „ELLENZÉK” TÁRCZÁJA.

1893. márczius 22.

Egy nagy család.

M. Kernhamtól.

Az „Ellenzék” számára fordította: AMICA

XXXIII.

(Vége)

(52.)

— Lydiard ur — Rothwell ur — az az Sir Jenő — ön meglepett engemet — én — én igazán alig tudom megérteni ezt a dolgot — válaszolja az anyám, agzályosan nézve Stellára.

Szegény anyám, közel áll a sírjához, annyira meg van ijedve a Stella hallgatásán. És valóban alig tudom, hogy mit válaszoljak, folytatja.

— Anyám meg

A költőt és a szavalt nagy lelkesedéssel hívták ki a színre s élénken megjelenezték.

Hangverseny után reggelig tartó tánc következett.

Az Abrudbányán alakult márcz. 15-iki állandó bizottság szépen sikerült ünnepélyt rendezett folyó hó 15-én este a „Havas kúrt” szálloda dísztermében. Mőzes Mihály unitárius lelkész szónoki hévvel előadott megnyitó beszéde, valamint Molnár Albert ev. ref. lelkész megható emlékbeszéde nagy lelkesedést keltettek. A polgári és vegyes dalkörök sikerült kardalai, valamint Mőzes Mihály és Nagy Erzsike urhölgyek nemkülönben Zsigmond Ferencz ur szavaltai általános tetszésben részesültek. Kiváló élvezetet nyújtott Képes Marika kiasszony s Persián György tanácsos művészi zongorajátéka, melyet a közönség háromszor is megismételtetett. A hazafias célra szép összeg folyt be.

A csoda-pánczél.

(A manheimi szabó találmánya.)

Csodálatos, új világ tárul az ember fantáziája elé, ha azokat a birkét olvassa, amelyek Döwének, egy egyszerű, manheimi szabómesternek a legújabb találmányáról szólnak.

A csoda-pánczélról van szó, amely nem eresz keresztlit magára semmiféle fegyvergolyót. A mellvértől visszapattant minden golyó és az a bűmlatos, szinte biheteles dolog történik meg, hogy az ember sértetlen marad, ha száz lövés irányul is egyszerre feléje, ha akár egy egész ellenséges had veszi is csélba a mellét.

A Hyram Maxim, a Mannlicher, legújabbán pedig a Brausvetter órástalálmányai mind elűnnek, elenyészenek e mellett a zseniális, nagyszerű felfedezés mellett. Ezek a fegyverek mind tökéletesbítették az öldöklés munkáját; az egyiknek — a Mannlicher-félenek — az volt az előnye, hogy gyors egymásutánban egész tömeg embert lehet vele lelőni; a Brausvetter felhúzásával százként gyilkolhat a katona. A hadseregek valószínűleg örömmel fogadták ezeket az újításokat. Arról volt szó, hogyan lehet könnyebben, kevesebb fáradsággal, biztosan lelőni — egymást.

A Döwe feltalálása mintha arra volna hivatal, hogy korszakot alkossanak a háborúk történetében. Mi célja lesz ezután a háborúnak? Két ellenséges hadsereg farkasszemet néz egymással, megkezdik a lövöldözést, a a táborok egymásra rohannak és azután az ellenségek gyönyörködhetnek egymás — golyóiban.

Azonban most még nem foglalkozunk azokkal a világraszóló eredményekkel, amelyek a biztonsági mellvértel felfedezésének a nyomában járnak. — A katonai körök jelenleg még csak a próbákat tartják meg, hogy a nagyszerű találmány horderejéről meggyőződjenek. És ezek a kísérletek fényesen sikerülnek.

Manheimben már több nap óta folyik a kísérletezés a biztonsági mellvértel. És eddig az eredmény teljesen megfelel a találmány nagyszerű hírének.

Arra a felfedezésre azonban csak ma jutottak, hogy a golyók, tekintet nélkül a távolságra, teljesen hatástalanul pattannak vissza. Ez a felfedezés ismét csak nagyobbitja a Döwe találmányának az értékét.

Wiesbadenben a 10-ik század tart mostanaponként lövés gyakorlatokat a mellvértel. Időközben javítottak a mutatózó jelentéketlen hiányokat és az eredmény itten is olyan, mint Manheimben.

A manheimi szabó találmánya Németországban mostan általános beszéd tárgya. És az emberek bizalmát legjobban jellemzi az, hogy egy berlini konzorcium óriási összeget ajánlott fel Döwének, ha szabadalmát eladja.

Ha ennek a szabómesternek igaza van, ha találmánya beválik: bizony-bizony arannyal fogják őt Európának a katonái, meg a békeszerető társadalma is.

A Kossuth-nóta.

Szegeden és Debreczenben, a mint már tegnap táviratilag jeleztük a „Próbaházasság” előadása alatt hazafias tüntetés volt.

Levelezőnk a szegedi előadásról a következőket írja:

A második felvonás utóján hangzott már egy-egy kis előtűzés, hogy: „Halljuk a Kossuth-nótát! Egyszer lekiált egy hang felülről: „Elitussolták!” Nagy kacagás, a földszint száz feje megfordul. Az előadás vídámán folyt tovább. Az ifjú Petürok ott hátul a második felvonás végén már sorakoznak fényes szemű a hátlér homályából csak egy világít. Fönt is, lent is akadnak beavatottak, akik bizonyosan tudják, hogy az „Azt izente csak a 3-ik felvonásban jön, hát csak türelem.

És hát jött... Lelkes, riadó éljenzés és taps üdvözölte Polgár Sándor Szikora Mártonát, aki a feleségétől megugorva, bele fog a nevezetes és tagadhatatlanul ügyes kézzel és ötletesen alkalmazott kuplék danolásába.

Eldanol egyet, eldanel még egyet, a harmadikát, a negyediket.

— A Kossuth-nótát!

— Azt izente!...

— Halljuk!...

Törnek, zuznak, áradoznak, a nézőtér-ről a hangok a színpad felé, egyenként és kórusban. Itt-ott felállnak.

A Kossuth-dalt halljuk.

Már meggyúlt a háttérben is, odafent a lelkesedés, egy kis fürgeteg keletkezik az ötödik kuplál... Még ez sem az.

Polgár kitűnően és hatással énekel. Szép, a felsőbb fekvésében ércses buffó-hangja és ügyes előadása csak fokozták a lelkesedést és az óhajtatásnak a kitűrését, melynek ellentánni nem lehetett, nem is kellett.

S aztán egyszer csak föltrept a színpadról a szép dalt bevezető ismert kuplé, melynek vihart keltő csattanásán, belefog az énekes a Kossuth-nótába, de csak úgy dumálva, szöveg nélkül.

— Hohó!

— A szöveget.

Viharzott föl a nézőtérben: a szöveget! Polgár nem dumálhatott tovább. Átvette tőle a nótát a közönség és egy hatalmas kórusban rázendített a Kossuth dalt, de persze szöveggel. Olyan szépen és olyan harmoniával zengett a dal, mintha egy láthatatlan százkézi karmester dirigálta volna.

A katonazenekar pedig remekül kísérté.

De ez még nem volt elég. Polgártól is követelte a közönség a szöveget. Polgár újra belefogott, de újra csak úgy dumálta... Hát megtette az ifjuság fönt és lent másodszor is neki, hogy énekelte helyette azt a szép nótát.

De már harmadszor nem engedte el neki. Polgár a milyen szépen, olyan ügyesen és tapintatosan bele is vágott a dalba a szövegével...

Ekkor már a közönség nem énekelte vele, hanem tapsolt és éljenzett. S ez volt a legjellemzőbb az egész tüntetésből.

S aztán az, hogy a katonazenekar még a szöveget éneket is kísérté.

De nem tudtak betelni, még több kellett volna nekik a nótából, de erre már a katona zenekar a karmesterrel együtt kivonult az orchesterből és az előadás közel 6—8 percig a legnagyobb zavarban folyt tovább, úgy, hogy az előadottakból az első sorokban ülők sem értették semmit.

Feltűnő volt, hogy a Kossuth-nóta harmadszori éneklése után a színházban volt közönségseregbeli katonatisztek ki-siettek a nézőtérre.

Debreczenben hasonlóképpen tüntetett a közönség. Hanem ott már nem volt jelen a katona banda, mert Krausz erdes eltiltotta. A közönség nem engedte el a Kossuth-nótát. Így hát el kellett hozni a cigányzenekart a melylyel aztán a nagy közönség kitűnő animóval énekelte el, hogy mit üzent Kossuth Lajos?

Jókai és az irodalmi társaság.

Jókai 50 éves írói jubileuma alkalmából az erdélyi irodalmi társaság disztingált fog ünnepelni. Ezenkívül Szász Gerő alelnök és dr. Ferenczy Zoltán titkár a társaság megbízásából átiratot intéznek a városi képviselő testülethez, hogy az Jókait válassza meg diszpolgárul: Az átirat teljes szövegében így hangzik:

Tekintetes Tanács!

A világtörténelem tanúsága szerint kevés azoknak száma, kik nagy szellemi erővel megáldva, genének születve, egyszerűsége és hosszu életnek díszít is a maguknak mondhatták volna. A győngye vér láza, az indulatok heve, a munka-öszön szenvedélye, mint kérelhetetlen ellenség támadja meg a győngye testet, mely ha ösztönörik, egyedül örökségünk a gyász egy elvesztett, egy elröp-pent szellem felett.

Kevés nemzetnek jutott részébe a szerencse, hogy nagy íróinak, a világ-szellemes meghódító költőinek, még azok életében, megadhasa a hallhatatlanság biztosítékát a nyilvánosan kifejezett elismerésben, a tiszteltetésben és halálban azért, amit alkotott, teremtetett és a melynek fénye átnyulik az örökkévalóságba, mert mindaz össze van forrva egy nemzetnek soha meg nem szűnhető életével.

Nekünk, a magyar nemzetnek kedvezett a szerencse. A gondviselés megajándékozott egy ritka szellemmel, egy férfival, ki édes hazánk iránt való törhetetlen szeretetét azzal bizonyította be, hogy zseniális ifjúsága óta ötven esztendőn keresztül elfáradhatatlanul dolgozott és dolgozik ma is, hazájának fényén, nemzetének ragyogásán; egy férfival ajándékozott meg, kinek ragyogó költői tehetsége átvillámolt hazánk határain és egy világ meleg rokonszenvét hódította meg a magyar nemzetnek, melynek nevét gyémánt bűtökkel véste be a mivelt népek történetének könyvébe.

E férfiú Jókai Mór, minden igaz magyarunk méltó büszkesége.

Mint egy második teremtes által, bűbajos tolla álól megelvényedve áll előttünk a mult. Lelki szemeink elé varázsolta egykori nagyságunkat, dicsőségünket. Örömeinket, keszre feszítettünket, hőzsáinkat és vértanúinkat. Megtántított emlékeink és megtanított bízni, remélni törhetetlenül. Mert képzelődésének aranyporával beintette a sirokat és jövendőbe bizó lelkének szárnyain kiemelt a kétségbeesés örvényéből. Jókai Mór a magyar nemzetjöltevője. Egy egész könyvtárt alkotó irodalmi munkássága mindenha örök forrása marad a magyar stílynak, a magyar ós-humornak: a magyar ember törhetetlen jellemének, józan gondolkodásának lo-vagiaságának és a szabadsáért való rajongó lelkesedésének.

E mi istentől küldött embertünk ez év szeptemberében éri meg irodalmi munkásságának ötvenedik esztendőjét.

A „Petőfi-Társaság”-nak, melynek elnöke, jutott a kezdeményezés szerencséje, hogy meginnepelje e korszakot alkotó napot. Budapest fő- és székváros nagy készséggel, egész melegséggel csatlakozott e kegyeletes ünnep megtartásához és minden jel arra mutat, hogy e jubileum nemzeti, országos arányokat fog ölteni.

Mi az „Erdélyi Irodalmi Társaság” ma tartott ülésünkben lelkesedéssel, egyhangulag határoztuk el, hogy a megtartandó jubileum idejében disztingált adjuk jelét tiszteletünknek és a Jókai személyében, bódulatunknak szerény virágait tesszük a magyar Génusz lábai elé.

Am, a mi törekvésünk, célunk, lelkesedésünk akkor fog nyerni súlyban, értékben és tekintélyben, ha nem Kolozsvár sz. kir. városa felénk hinti jóakarátának buzamagvát. Erről egy pillanattig sem kételkedünk.

Kolozsvár, az erdélyi részek fővárosa, tán a legmagyarabb városa a magyar birodalomnak, soha sem maradt hátul, midőn a nemzeti eszmék iránt kellett kimutatnia hódolatát, lelkesedését; most sem fog elmaradni, midőn arról van szó, hogy koszorúját nyújtsa a legnagyobb elő magyar költőnek.

A Tek. Tanács ki fogja találni annak módját, hogyan röjje le e megtisztelt tartozást. Tán Kolozsvár diszpolgárává választja Jókait. Tán, mozgalmat indít meg Kolozsvárnak széptől mindig lelkütlő hőlygie között, hogy az élet szebb fele ne hiányozzék a nemzeti irodalom tünepén. Tán, valamelyes nemzeti alapítványt tesz a Jókai nevére. Tán, meghívja a költőt városunkba, hogy megfelelő ünnepségek között fejezhesse ki tiszteletét...

Mindezeket a Tek. Tanács bölcsességére bizzuk, de egész tisztelettel kérjük, hogy e nemzeti ünnepeléshez csatlakozni méltóztassék, mely ha sikerül — a miben nem kételkedünk — mindenha méltó dísz és dicsősége fog maradni Kolozsvár városának.

Az „Erd. Irodalmi Társaság”-nak 1893. márcz. 19-én tartott üléséből:

SZÁSZ GERŐ, Dr. FERENCZY ZOLTÁN.
alelnök. titkár.

MINDENFELE.

Kolozsvárt, márczius 22.

A nagyhéten a 48-as nagyidők öreg honvédei gyűlést fognak Kolozsváron tartani, hogy megbeszéljék az elagott honvédek segélyezési ügyét és módokat keresse-nek és találjanak arra, hogy a nehéz kol-dusbotot ha nem is nélkülözhetővé, legalább könnyebbé tegyék. A központi segélyző bizottság keveset gondol a szegény honvédek ügyével és állapotával e miatt az országban általános a panasz — s a honvédek közül többen mint gyakran olvashatjuk, öngyilkossággal vetnek jobb sorsra érdemes életüknek végét. A kolozsvári honvéd egylet gyűlést tart e hó 28-án d. u. 4 órakor a megyeház nagy termében. A gyűlésre felhívjuk a szabadságharczbeli honvédek figyelmét.

Zord idő uralkodik Kolozsváron, egyáltalán nem emlékeztetve a beállt tavaszra. A hőmérő jóval alul van a fagy-ponton, az emberek téli kabátokban járnak, az utcákban még nem tudnak revőket fogni a tavaszi kelméknek és a könnyebb felöltőknek.

A kolozsvári építő-iparosok ipartársulata javára a következők adományok tettek: Pollák Samu felajánlott a társulat alapítójához 100 koronát. 2. Endrasszer Benedek 200 koronát. 3. Reményik Károly 400 koronát. 4. Bertha és Klósz szobrászok ajálkoztak, hogy azon esetre, ha a társulat házat fog építtetni magának, az ah

illő helyen a brutális rendőrbiztos ellen a feljelentést.

A Ludovika-akadémia aférja. Székely József főhadnagy ismeretes vizsgálói ügyében a külön becsültügyi választmány tegnapi tartott a végtagyalást. A régóta húzódó ügyet még most sem fejezték be. Úgy látszik, az ügy még foglalkoztatni fogja egyideig a katonai köröket, mert a vizsgálat alatt levő főhadnagy ügyét még most sem sikerült tisztába hozni. A végtagyalást Stoffer ezredes elnöksége mellett tartották meg. Felolvasták Székely előtt az összes vizsgálati iratokat. A szegényes adatok alapján, melyek közöl bi oviitj erejt adat nines, — mégis Székely elítélését javasolták. Felolvasták előtte a terjedelmes vádiratot, azután a következő kérdéseket intézték Székelyhez:

Fentartja-e Székely főhadnagy azt az állítását, hogy őt a Weltgesichte című német történelmi tankönyvről irt bírálat miatt mentette fel a honvédelmi miniszter állásától?

Fentartja-e azt a nyilatkozatát, hogy a katonai titkos iratok közlésében nincsen része?

Mintán Székely kijelentette, hogy megmarad mind a két állítás mellett, a becsültügyi választmány azt az indítványt terjesztette elő, hogy fesszák meg Székelyt tiszti rangjától. Ezután felszólították, hogy terjeszse elő védelmét. Székely védőiratot nyújtott be, melyben terjedelmesen kifejtette a sérelmeket, melyek ügyének tárgyalása közben is érték. Védőiratának lényege a következő volt: Először kifogást tett az ellene indított eljárás törvényességére ellen és ráért arra, hogy az ellene indított vizsgálat természete nyilvánvalóvá teszi, hogy a becsültügyi választmányon főlött cölja, hogy őt elítéljék. Erre mutat az az eljárás, hogy ügyében nem határoztak akkor még, midőn a tiszti gyűlés első ízben összehívták. Mert most sincsenek bővebb bizonyítékok a vizsgáló bizottságnak, mint akkor voltak s ha akkor nem találták elítélendőnek, mi uton jut ahhoz a becsültügyi választmány, hogy most tiszti rangjától való megfosztását indítványozza. Hogy a választmány a katonai iratok közlésének értelmi szerzőjévé látja benne, ez még nem ítélethozatalra alkalmas bizonyító erejű feltevés, — hanem csak száraz feltevés, a melyet megdönt a választmányának az az eljárása, hogy erőszakolja a terhelő adatok gyűjtését.

A választmányi írásban vette át a védőiratot s elküldte az ítélethozataltól. Az összes iratokat főlterjesztik a honvédelmi miniszterhez.

Ismét Odescalchy hg. Bethlen gr. ügy. Mint az „E”-nek írják, kinos incidens történt Bars vármegyében utóbbi közigazgatási bizottsági ülésén. Aranyos-Maróthon. Az incidens, a mely régóta táplált gyűlölet kifolyása volt, nagyon kellemetlen helyzetbe hozta a bizottsági tagokat és az elnöklő főispánt. A kinos eset előzménye hónapokkal ezelőtt játszódott le, a mikor Odescalchy Artur és gróf Bethlen Gergely rendkívül szigorú feltételek mellett párbajt vívtak, a mely azonban mindkettőjükre nézve szerencsésen végződött. A lovagias ügy után a felek nem békültek ki, sőt engesztelhetetlenül gyűlöltek egymást, mert a párbaj oke — írja az említett lap — egy szép fiatal asszony, Odescalchy hg. felesége volt. A párbaj óta Bethlen nem tartózkodott a megyében s a napokban tartott közigazgatási ülésen találkozott egymással újra a két ellenfél. Odescalchy már a teremben volt, a mikor gróf Bethlen Gergely belépett s a gyűlöl ellenfél látása nagyon izgatottá tette a herceget, a ki gyűlöletének hangosan kifejezését is adott. A mint azután a főispán megnyitotta az ülést, felállott, Odescalchy herceget s kiemelve, hogy már egy évtized óta tagja a közigazgatási bizottságnak, arra kérte a bizottságot, hogy válaszon köze és amaz ember között s itt Bethlen Gergely grófra mutatott, mert nem tillet olyan emberrel egy asztalnál, a ki az ő családi boldogságát feldúlta. Kinos csend állt erre elő, a melyet végre is a főispán szakított meg, kijelentve, hogy olyan magántermészettű dolog ez, a melyet a bizottság nem tárgyalhat, különben pedig biztosította a herceget a bizottság bizalmáról. A két ellenfél ezután is a teremben maradt és Bethlen Gergely gróf, mint a közigazgatási bizottság elnöke, előterjesztéseit is megtette. Az ülés után pedig rögtön provokálta Odescalchy herceget. Az ügy még függőben van s becsültbíróóság elé kerül.

Az akadémiai Teleki-díj. Teleki József gróf emlékeztetést ünnepelte tegnap az akadémia az általa alapított drámai pályadíj odaítélésével. Az idei száz aranyra vigjátékok pályáztak. A jelítség levél felbontván, a 100 aranyat Barczik Árpád nyerte meg „A papa” című darabjával.

A bolgár fejedelem betegsége. Szófiából távirják: A konzilium, melyet ma Billroth és Politzer tanárok, továbbá Neusser, Hakanow és Iskalovits orvosok tartottak, azt a kedvező eredményt konstata, hogy a fülhaj meggyógyult és a hallás teljesen normális. Még csak a nyak és hátsó fejdégek neuralgiája észlelhető, mely azonban szintén csökkenőben van. A fejedelemnek további teljes nyugalmat ajánlottak.

Milán, mint regényhős. A szerbek volt királyáról réurégényt irt vala-

mi élelmes felvidéki magyar ember és a kiváló munkát fűzetekben terjesztő Kassa városában és vidéken. A historia valóban csinos és érdekes; elmondja benne a szerző, hogy a jó Milán milyen viszonyban volt Subra kisasszonnyal, s hogy miféle dolgokat cselekedett meg, a mióta a szerb trónt odahagyta. Meglehet, sőt valószínű, hogy a szerző megtörtént dolgokat vesz regényének alapjául, de az bizonyos, hogy ezeket a megtörtént eseményeket úgy kiforgatja, kiczifrázza és megtoldítja, hogy a munkája valóban beillik — regénynek. A szerző szerint Milán komaságban áll Harascu rablóveszérel. Natália pedig hasonló uriemberek és hölgyek társaságában tölti napjait. A regény valóban csinos és érdekes. Hogy a szerző nem kap-e sajtópért a nyakába, annak Milán a megmondhatója.

Színház.

Az ifjabb főúri nemzedék tegnap este jótékony célból, a világot jelentő deszkákra lépett. A „Mária Valéria” árva ház árvái sok közönséggel és halálval tartoznak a főúri műkedvelőknek, a kik az ők javukra bizonyosan szép összeget játsztak össze. A közönség pedig szokatlan látványban részesült, a menyinyiben színpadi talmi „grófok és bárók helyett” valóságos comtemsek grófokat és bárókat látott a kik a színpad lámpalázas világában is sok ügyességgel mozogtak.

Két vígjáték került színe ez alkalommal: „A diplomata” és „Barátgóból”. — Az előbbiben gróf Teleki László (fejedelem), br. Feilitzsch Arthur (Henrich herceg), gr. Miksa Rozalie (Surville marquisné), gr. Esterházy Dénes (Moreno gróf), gróf Beldi Sofika (Izabella), gróf Bethlen Józsi (Saldorf báró), ifj. gróf Bánffy Miklós (Chavigni báró), gróf Teleki Ferencz (Rheinfeld) és Zeyk Géza (komornik) működtek közre.

Teleki László gr. koltói nyugodtsággal, báró Feilitzsch Arthur otthonossággal, gróf Esterházy Dénes routinnal, gróf Bethlen Józsi erős akarattal, ifj. gróf Bánffy Miklós sok bátorsággal, gróf Teleki Ferencz könnyedséggel, Zeyk Géza teljes komolysággal, gr. Miksa Rozalie és gr. Beldi Sofika sok bájjal és szeretetreméltósággal oldották meg feladatukat.

A „Barátgóból”-ból című vígjátékban br. Feilitzsch Arthur (Beuson ügyvéd) báró Feilitzsch Arthur (Corry) Máriaffy Dávid (Trotter) gr. Tholdalagi Elise (Lucy) és gr. Bethlen Károly (Meredith) játsztak valamennyien szép sikerrel.

Igen természetes, hogy művészi sikerrel nem arakhatok beszélni. A főúri hölgyek és akar nem is ilyen babérja pályáztak, de koszorújoknak becsé nem csekélyebb annál, mert azt ajóteknység, a legszebb és legnemesebb érény istennője nyújtá nekik át az este.

A nagy közönség egész este tüntető tapsal halmozta el a szereplőket. Ezenkívül a felvonások alatt és felvonások között egész virágázzak vándoroltak a színpadra. Csokrok, koszorúk halmaza tölté be a színpadot mindenfelé még pedig olyan pazar bőséggel, hogy a legünnepeltebb diva is megirigyelhette volna.

Az egész este az öröm, a jó kedv és dicsőség estéje volt és senkinek sem jutott eszébe még ha kétszer olyan kritikus temperamentuma lett volna is, — hogy művészi szempontokból mérlegelje az előadást.

Beldi Sofika grófnő, kinek szeméből ifjú szívének tüze regyogott és arcán jó lelkének derűje ömlött el, — volt a kitüntetésnek igazi központja. 21 színből szebb virágcsokrok nyújtottak fel, ami fényesen bizonyította, hogy a comtesse, Kolozsvár társadalmi életének ünnepe és közkedveltségű alakja. Huszonegy volt a csokrok száma. Megszámáltuk. Szébbnél szebb virágokból, szébbnél szebb feliratokkal. A csokrok között kitűnt egy gyönyörű, nagy kék selyem tartóban, ezer és ezer válogatott, szép, tiszta ibolyából készült, remekül összeállított csokor öt különböző színű, hosszú selyem szalaggal, melyekről nagy arany betűkkel nyomtatva, a következő feliratokat olvastuk le: A kék szalagon ez állott: „Kolozsvár polgársága örangyalának.” A rózsaszínű szalagon: Jótékony intézményeink apostolának; a fehér szalagon: Beldi Sofika grófnőnek; a nemzeti színű szalagon: egyiken: Kolozsvár, 1893. márc. 21. a másikon: Egy polgár. Szükségtelen mondanunk, hogy a grófnő erre a kitüntetésre teljesen megszerzte az érdemeket, azon szeretetreméltó és tevékeny működése által, a melyet Kolozsvár társadalmának humánus és nemzeti mozgalmaiban mindentől kifejtett. Megérdemelte az ő kedves vonzó egyénisége, a mely által a polgárság osztatlan szeretetét és becsültését vinta ki magának.

Koltói Teleki László gróf, ki az utolsó napon vette át szerepét és annak még is olyan derekasan megfelelt, két babér-koszorút kapott. Egyiken a felirat állott: „A ne-

mesek legnemesebbjének.” A másikon ez volt felírva: „A legkedvesebb fejedelmek.”

Báró Feilitzsch Arthur, a közélet minden terén kiváló buzgósággal munkálkodó férfiú babér koszorújára ez volt felírva: „A népszerű főúrnak, a kitűnő embernek és legjobb barátoknak.”

Ezen kívül koszorúkat kaptak még kitűnő feliratokkal: gr. Esterházy Dénes, gr. Bánffy Miklós ifj., gr. Bethlen Károly, és egy gyönyörű csokrot báró Feilitzsch Arthuré.

Az előadást Megyery Dezső rendezte, kinek az elért szép sikerben, dicséretes része van.

()

Montecarlo réme.

Ezelőtt két ével a Riviera angol köreiben nagyon sokat beszéltek egy angol nábobról a ki mesés fényű yachtján, a „Palais Royal”-on szép hölgyek társaságában a partok mentén cirkált, néha megjelent a játéktérkében s irigylésre váltó szerencsével játszott. Őt délután hét millió frankot zsebelt be a banktól. Különböz pedig azt beszéltek róla, hogy londoni föltaláló, a ki találmányait (gőz- és szűmegtakarító gép, ködkürt s tűzoltó készülékkel egybekötött biztonsági lámpa), roppant sikerrel tudja kizsákmányolni. Minden kényelemmel fölszerelt yachtja csakugyan azt árulta el, hogy óriási jövedelmek kellett lenni. Egysszóval Charles Wells nevéről beszél mindenki a Riverán. Ezt a nábobot London egyik törvényes és hó 14-én szedélgésért nyolcz évi börtönrre ítélté, mintán már az utcai gyerekek a nábobról szóló utcai dalokat oly módosítással énekeltek, hogy „az az ember, a ki a montecarlói bankot fölrobbantotta”, nemskára köveket fog robbantani, mint kényszer munkás. Szent az embertemeszerű játékszerencséje vitte a börtönbé. Mivel egész Európa róla s fényes ya. btiáról beszélt, London botrányzimatolói, amind Labouchere képviselő s nyomozni kezdte a gentleman múltját, s nem sokára földezté, hogy Wells ur közönséges csaló. Vagy dehogyan is közönséges csaló. Annyi száz embert lépre vinni s oly óriási összegeket összezszebelni, nem adatik közönséges szedelgőnek. Az ellene kiadott elfogatási parancs elől yachtjával ismeretlen tájakra akart menekülni, de Harreban yachtostól együtt letartóztatták s kiszolgáltatták Angliának. Charles Wells a szabadalom-szedelgőknek külföldön nagyon elterjedt fajtájához tartozik.

A vádirat csak 23 csalásával foglalkozik, pedig működése sokkal több esetre kiterjed. Ha a bíróság az ellene be adott valamennyi iratot átérné, akkor csak a század vége felé lenne vele kész. Nem az ő nagy ügyessége, hanem áldozatainak hallatlan hitlensége a csodálatos, kik tele marékkal dobták őlébe a pénzt. Módszere meghatón egyszerű volt; hirdalpokban nagy hangú hirdetésekkel tett közzé, melyekben azzal kecsagetti a közönséget, hogy 1500 font sterlingért négy hónap alatt százszor font sterling nyerhetők, — vagy hogy 260 ezer font sterlingre szer tehető „csak 4000 font sterlingért”, avagy 100 font sterlingért mindenki tizenhat éven keresztül nagy jövedelmet élvezhet. Áldozatai egymásra tolongtak hozzá, mintha csak hajtották volna őket, a mi Wells urat fokozott tevékenységre buzditotta.

Egy év alatt csak egyetlen egy hirdető czégénél 350 hirdetést adott fel. A törvényeszk főképp három esetével foglalkozott, melyek közül legnevezetesebb a Miss Philimore esete. A miss egy államügyésznek a testvére, de több bizalma volt a modern Monte Christohoz, mint saját testvéréhez. Kezdetben 5 font sterlinget küldött Wellsnek, hogy a megígért 1000 font sterlinget megkapja, azután 500-at, végre 9000-et s csak ekkor kezdett a vén leány gyanakodni.

Wells azzal nyugtatta meg a hölgyet, hogy a napjára ígért 1000 font sterling jövedelem helyett „elismerte”, hogy a hölgynek 100,000 font sterlinggel adása, a miből ötvenezer font sterlinget nyomban meg is küldött, de nem készpénzben, hanem a „Wells és Tsa” czég állítólagos részvényeiben. Ezek a czífrán kiállított értékpapírok persze egy fabatkát sem értek. De azért annyira megnyugtatta Miss Philimore, hogy még 5000 fontot küldött a csalónak, a miért ez a czég-nél lévő tőkéjét nagylelkűen fölemelte 150,000 font sterlingre.

Igy Miss Philimore lassankint 18,860 font sterlinggel lett könnyebb, amikért cserébe teljesen értéktelen, soha nem létezett vállalatra szóló részvényeket kapott. A tárgyaláson Wells védője azzal érvelt, hogy védené csakugyan zseniális ember s ha időt engedtek volna neki, csakugyan remek gépeket talált volna ki. „Monte Carlóban” — ugymond — sok pénzt nyert, de még többet elvesztett, s ezért a rabizott pénzhez kéltett nyulnia. Ha el nem fogják s hagyják, hogy a bajt kiheverje, akkor Miss Philimorenak

H i r d e t é s e k.

ELOLEGES JELENTÉS.

Van szerencsém a nagyérd. közönségnek szíves tudomására hozni, miszerint folyó évi április hó elején

„EIBENSCHÜTZ ARNOLD“ cég alatt belhid-utóza 15/17. szám alatt (Varga Dani-ház) egy egészen újonnan berendezett

CZUKRÁSZ-ÜZLETET nyitandók.

Midőn ezt becses tudomására hozni bátor vagyok, kérem a nagyérd. közönséget, kegyeskedjék azon bizalmával megajándékozni, melyben eddig T. Orbán József úr czukrászatában, szinte 6 évig, mint elárúsító és üzletvezető részesültem.

Arra fogok törekedni, hogy kitűnő, tisztán kezelt olcsó kávét, különféle tésztát és belföldi, úgy eredeti külföldi különféle csemege-bort, mint Cognac, Rum, Liqueuröket a nagyérd. közönségnek rendelkezésére szolgáltatassak ki.

Becsés pártfogását kérve, maradtam

Teljes tisztelettel:

Eibenschütz Arnold.

293. (1-3)

Turótzai Lajos

férfi szabó-üzlete

Belközép-utca 34. szám (Kisegítő takarékpénztár épület) Kolozvártt.

Tisztelettel értesitem a nagyérdemű helybeli és vidéki vásárlóimat, hogy

üzletemet egészen újból rendeztem be kül- és belföldi

tavaszi és nyári gyapju-szövetekkel, férfi öltönyöknek.

Megrendelés szerint pontosan és a legcsinosabb kiállítással jutányos áron szolgálok.

Tisztelettel:

Turótzai Lajos.

295. (1-10)

Huszonhat éves, intelligens fiatal asszony,

(árvaszéki úlnőkné)

társalgónői vagy házvezetőnői

állást keres.

A háztartás minden ágában jártas, jól zongoráz.

Czim a kiadó-hivatalban.

288. (2-3)

VÖRÖS HERE

nagyszemű, arankamentes, 10, 25, 50, 100 kilós zsákokban államilag plombozva, 100 kilónként 76 frt. 5 kilós plombozott postaszák 4 frt.

Utánvétért kapható **GRÓF TELEKI ARVÉD** drassói uradalmában, u. p. Szerdahely.

Lóhere-minta, valamint más vetőmagvak mintáival kívánatra ingyen és bérmentve szívesen szolgálunk.

286. (2-3)

Az erdélyrészi Magyar Jelzálog hitelbank r. t. Kolozvártt, Belezén-utca 3. (Nemzeti szálloda mellett.)

Rendkívül előnyös törlesztési kölcsönöket nyújt földbirtokra és házra,

legelőnyösebb feltételek mellett, a fél tetszése szerinti törlesztési időtartammal.

A kölcsön bármikor visszafizethető.

Különösen ajánlatos magasabb kamatozású kölcsönök convertálása, mely díj- és illetékmentesen eszközölhető.

Városoknak és községeknek legolcsóbb községi kölcsönök adatnak.

Záloglevelek napi árfolyamon FOLLY VICTOR bank- és pénzváltó üzletében és az intézetnél kaphatók.

Az igazgatóság.

287. (6-26)

Uj női- és férfi-divat üzlet!

Ezzel van szerencsém a n. é. közönségnek szíves tudomására adni, hogy közös megegyezés folytán a

Tamási és Voith társas cégéből kiléptem és az itteni piaczon (főter 13. sz. alatt) a volt **Potoczky Ottó**-féle üzlethelyiségben egy

Női- és férfi-divat kereskedést nyitottam és azt a legmagasabb igényeknek is megfelelően berendezve:

VOITH MIKLÓS

törvényesen bejegyzett cégem alatt — az eddig általam követett solid alapon — tovább vezetni fogom.

Raktáromon dús választékban található újonnan érkezett:

Női divat-kelmék, különböző ruha-diszek, mlederek, csipkék, nap- és eső-ernyők, valódi Richter-féle rumburgi vásznak, Chiffonok, függöny és madracz Gradlik, csipke függönyök, paplanok, pokróczok, szőnyegek, ruha- és díszítő selymek, bársonyok, bel- és külföldi Férfi ruha-kelmék, férfi- és női szabó-kellékek és még sok itt elő nem sorolható hasznos cikk.

Törekvésem szentül is oda fog irányulni, hogy a nagyérdemű közönséget a legelőnyösebb árak mellett, pontos kiszolgálásban részesítek.

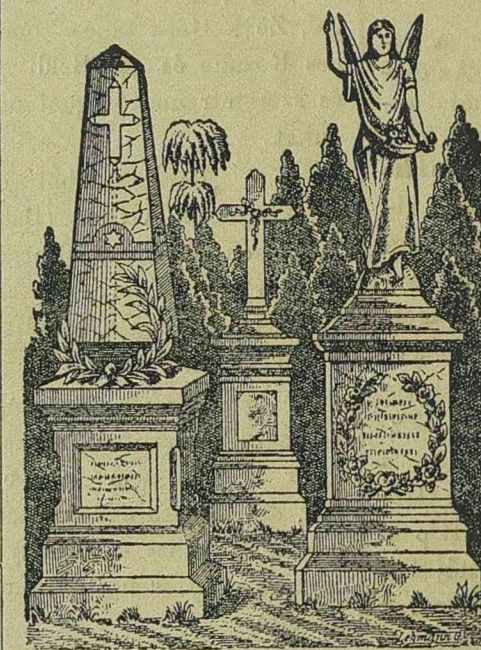
Egyidejűleg fogadja az eddig irántam tanúsított szíves bizalmukért hálás köszönetemet, — további becses pártfogásukat kérve

kiváló tisztelettel:

VOITH MIKLÓS.

283. (2-3)

Pártoljuk a hazai ipart!

Köz tudomásu dolog, hogy a márvány-sírköveket nagy részét Szilézia és Tyrolból, a Granit, Syenit stb. köveket pedig Szilézia és Csehországból mind készen hozzák úgy Budapestre, — mint hazánk majdnem minden részébe. Nagyobb részben tehát kereskedők és viszont elárúsítók által szerzi be a t. közönség sírköveit, a mi természetesen a tárgyat drágábbá teszi.

Figyelemre méltó tehát Andesit, márvány és Syenit

SÍRKŐ-GYÁRUNK,

mit úgy a nagyérdemű közönség, mint viszont elárúsítók figyelmébe azon megjegyzéssel ajánlunk, hogy az általunk dolgozott márvány-fajok és Syenitek, különösen a mi fekete Andesitünk, mely úgy minőség, mint szépség tekintetében a versenyt a legzebb külföldi fekete kövekkel is kiállja, nálunk beszerezve, jutányosabb árba kerül, mint bármely más gyárból hasonló minőségű kö.

Raktárunk a hazai termékek mellett úgy összehasonlítás, mint dús választék céljából, bőven el van látva többféle külföldi Granit, Syenit, Labrador márvány stb. síremlék kövekkel, melyeket a legjutányosabb gyárakkal való közvetlen összeköttetésünk folytán szintén a legjutányosabb árban számíthatunk.

A rajzokkal utazó úgynökök mellőzését kérjük, mert ezáltal lényeges megtakarítás érhető el.

Rajzok és árjegyzék ingyen és bérmentve.

Megrendeléseket síremlékekre elfogadunk bármilyen kőanyagból minden nagyságban, ugyancsak épület- és egyéb kőfaragó munkákra is.

Kívánatra vidéken a sírkövet helyre is állítjuk.

Teljes tisztelettel:

NAGY TESTVÉREK,

Kolozvárt, beltorda utca.

284. (1-20)

Finom, Genre-szerű könnyű Füzők,

tartósan készítve.

Alkalmas és kényelmes Specialis szabás:

Kövérök, Gyenge mellűek és Ferde növésűeknek.

Emlő füzők, Egyenes tartók

felöltöttek és gyermekeknek,

Szakszerű és gondos kivitelben.

Bischoff Katalin füző-műtermében,

Kolozvár, Sétatér-utca 5. sz.

Számos elismerés!

243. (8-20)

Eladó

egy új terühordó lószekér, két ló és lószerszám.

Hol? megmondja a kiadó-hivatal.

293. (2-2)

SZABA- és FÉNYFESTŐ-ÜZLETET

Helybeli és vidéki megrendeléseket a legrovidebb idő alatt pontosan eszközölök.

Minélgyorsabb szerencsés helyrehozhatóság, hogy a téren minden kíváncsivalaknak jutányos árú és pontos szolgáltatást nyújtunk. Kérlek, hogy a nagyérdemű közönség becses pártfogását és bizalmát hírdelhessem.

BENJAMIN SALAMON szobafestő és lakcírozó, 12. sz. Kolozvártt.

Kérem a helybeli és vidéki közönség további pártfogását, kiváló tisztelettel.